

paa een nær ved en saadan Skole være Andenlærerstillinger, men sluttelig er man enedes om at lade Kommunalbestyrelsen staa frit i Valget mellem Andenlærerløn og laveste Løn for Første- og Enelærere. Ønsker Kommunalbestyrelsen da at knytte Lærerne mere fast til en saadan Skole, maa den fastsætte Lønnen derefter. Ifølge § 29 i Lov af 27. Marts 1904 kan Kommunalbestyrelsen iøvrigt indføre Købstadordning ved visse Skoler, og det har man i adskillige købstadlignende Landsbyer og Stationsbyer allerede gjort.

Det Forskolelærerinderne hidtil tilagte Honorar for Haandgerningsundervisning i Hovedskolen har man ladet bortfalde, idet man har ment, at de, naar deres Løn blev sat op, ikke burde indtage en Særstilling i den Henseende overfor Lærere, og eksaminerede Lærerinder, som ogsaa har Undervisningstimer ud over de 36 ugentlige Timer, som almindeligvis betragtes som Lærernes normale Undervisningstid. I øvrigt har man i denne Forbindelse drøftet Spørgsmaalet om Betaling for Overarbejde, men da man hverken i Lønningslove eller Skolelove har nogen Bestemmelse om Lærernes Undervisningstid, og da en Bestemmelse herom vilde gribe ind i Undervisningsplanen for Landsbyskoler, hvor der kun er een Lærer til to Klasser, og hvor Børnene dog foruden de lovbefalede 18 Timers ugentlige Undervisning i almindelige Skolefag skal modtage Undervisning i Haandgerning og Gymnastik, har man ladet Spørgsmaalet om Betaling for Overarbejdet ligge, idet man har ment, at det maa blive Skolekommissionens Sag at tage Bestemmelse om Undervisningstiden og de her nævnte Forhold.

Angaaende Biskoler, Pogeskoler og Vinterskoler er man blevet staaende ved den nuværende Ordning og har foreslaaet en Mindsteløn i Erkendelse af, at disse Skoleformer, som nærmest kun findes i Vestjylland med den meget spredte Bebyggelse og andre særlige Forhold, vanskeligt kan bringes ind under den Ensartethed, man iøvrigt har tilstræbt.

Det Ønske har været fremsat at give

Vinterlærerne Pensionsret, men man har ikke ment at kunne imødekomme det, da disse Lærere ikke er stadig beskæftiget ved Skolegerning.

For at fastslaa, at Vinterlærere ikke kommer ind under Pensionslovens Bestemmelser, har man foreslaaet at lønne dem med stigende Honorarer.

Til § 3.

Medens man fra en Side i Kommissionen har hævdet, at man ikke i en Lønningslov burde have en saadan Bestemmelse, der gør de fastsatte Lønninger til Mindstelønninger, og man fra anden Side ogsaa har været betænkelig derved af den Grund, at en saadan Bestemmelse kunde friste til Konkurrence mellem de forskellige Kommuner, navnlig Købstadkommuner, har man dog ment at burde medtage den, saaledes som den findes i den gældende Lov, fordi det i visse Tilfælde kan være paakrævet, at en Kommune har en saadan Bevægelsesfrihed. Navnlig vil det være ønskeligt, vel ligefrem nødvendigt for Kommuner i Københavns Nærhed, hvor man sædvanlig holder Lærerlønningerne paa Højde med de københavnske, og det samme kan maaske gælde for andre større Byer. Dertil kommer, at ikke faa Kommuner udvider deres Folkeskole til ogsaa at omfatte Mellem- og Realskoler, og i saadanne Tilfælde vil det være ønskeligt at kunne knytte Lærerkrafter med mere end almindelige Kvalifikationer til Skolen.

Til § 4 og 5.

Bestemmelserne om Stedtillæg, Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg, Pension og Efterindtægt har man ment at kunne overføre paa Folkeskolen, saaledes som de findes i Forslaget til Lov om Statens Tjenestemænd, og man har ment, at Lærernes Bidrag til Pensionering bør fordeles mellem Statskassen og Skolefonden efter samme Forhold som Pensionsbyrden.

I øvrigt henvises til Redegørelsen herfor i Lønningskommissionens Betænkning og til de Bemærkninger, som er knyttet til det ommeldte Lovforslag.